

[**PROCHNIAŁY** *part praet act*

prochniały, pruchniały.

Tekst nie oznacza ó; a jasne.

sg m N prochniały. ◇ n G pruchniał(e)go. ◇ pl A subst prochniał(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Spróchniały: Prochniałj ŚwirPasiecz 253 marg.

Wyrażenie: »drzewo prochniałe«: Trzeba thego przestrzegac abi ul zsuchego Drzewa bil uczinyony i thiz spruchnyalego ŚwirPasiecz 253.

a. O zębach: zepsuty: *Też wprochniałe zęby/ łyp popioł/ z palonych ziemnych glift/ rychleyći wypádną: ále iefli cále tedy też od tego przeftáną boleć. SienLek 77v.*

Wyrażenie: »prochniałe zęby«: SienLek 77v cf W przeciwstawieniu.

Synonimy: robaczywy, sprochniały, zbutniały.

*Cf **PROCHNIEĆ, PROCHNISTY, [PRUCHNIAWY]***

KO